

Sikkerhed at oversee, hvad han i denne Sag har at gjøre. Under disse Omstændighederne har man troet at kunne forsvare at komme frem med et Lovudkast som det foreliggende, hvis Mangler med Hensyn til Bevillingen man fuldkommen har indseet. Sagen er dog, hvis Thinget nu vedtager Lovudkastet, som det foreligger, bragt et Skridt, et stort Skridt videre, og hvad der mangler med Hensyn til Bevillingen, vil uden Vanskelighed kunne rettes paa et andet Sted. Jeg skal indbrømme, at det ærebe 2det Medlem for Kjøbenhavn (Krieger) har Ret i, at der kan være stor Tvivl om, hvorvidt man traadte Folkethingets Fortrinsret til Behandling af Finantslove for nær ved at optage en Bestemmelse som den, der her er udeladt. Jeg nærer stor Tvivl derom; men jeg nærer ingen Tvivl om, at, hvis man havde optaget en saadan Bestemmelse, vilde man under de nuværende Forhold idetmindste have haft Udsigt til at fremkalde en Competencestrid imellem de to Thing, og dette ansaae vi for at være i høieste Grad uheldigt; det have vi villet undgaae. Dette og intet Andet er Grunden til, at Bevillingen ikke er optagen i Lovforslaget. Vil det ærebe Medlem gjøre en anden Anskuelse gjældende, vil han bringe et Forslag frem, som kan supplere, hvad jeg indbrømmer, at der er en Mangel, saa skal de glæde mig, og jeg vil være tilbøjelig til at gaae ind paa et Forslag af den Natur; idetmindste vil jeg ikke lade mig afholde deraf af formelle Hensyn. Grundlovens Bestemmelse angaaende Folkethingets Fortrinsret i denne Henseende gaaer ud paa, at Overslaget over de aarlige Indtægter og Udgifter skal forelægges for det, og der er efter min Overbeviisning stor Tvivl tilstede om, hvorvidt det vil være sribende derimod, at der fra dette Things Side tages Initiativet til den finantsielle Bestemmelse, som maatte findes nødvendig i det foreliggende Lovforslag; men jeg gjentager det, Grunden til, at denne Bestemmelse ikke findes i Lovudkastet, er udelukkende den, at man har villet undgaae en Competencestrid.

Nee: Smød det ærebe Medlem, der nu fatte sig, maa jeg bemærke, at der ikke i Udvalget har været nogen Afvigelse i Anskuelse,

heller ikke fra min Side, med Hensyn til det Spørgsmaal, om det haster med at faae Jernbanedriftsactierne indløste. Jeg forstod hans Ord, som om han antydede, at jeg i denne Henseende havde været af en afvigende Mening. Dette er ikke Tilfældet, og der er heller ikke i mine Udtalelser i Betænkningen Noget, der kan give Anledning til en saadan Opfattelse. Der har i Udvalget været Enighed om, at Regjeringen burde bemyndiges til at indløse de omhandlede Actier inden den 1ste Marts. Det eneste Stridsspørgsmaal, som foreligger, er kun det, om det haster med, at Staten selv overtager Jernbanedriften, og at Staten for et længere Tidsrum flaaer en saadan Bestyrelse af Jernbanerne fast. Med Hensyn til dette Spørgsmaal er det, at jeg tilraader ikke at gaae for ilfomt frem; jeg troer, at det er tilstrækkeligt udviklet, ogsaa af Andre, at man ellers udsætter sig for Farer, og at man derved vil gjøre Skridt, som man siden kan komme til at angre.

David: Jeg tillader mig endnu engang at udhæve, at det store Hastværk, som det ærebe kongevalgte Medlem (Fischer) berørte, ene og alene angaaer Udløsningen af Driftsactierne, men derimod ikke Spørgsmaalet om Statsdrift eller Vortforpagtning. Hverken om Regjeringen bestemmer sig for Statsdrift eller for Vortforpagtning, kan dette ssee sieblikkelig, endog ikke inden meget kort Tid. Man har talt, som om Regjeringen, naar den ikke havde Visshed for, at den kunde drive Banerne i 3 Aar, vilde indbrette det saa løst som muligt. Jeg vil dog tillade mig at forudsætte, at, enten Regjeringen foreløbig vortforpagter Banerne, eller den foreløbig driver dem selv, vil det blive Tilfældet, at de Allerfleste af de Personer, der nu ere ansatte ved disse Baner, ville vedblive i deres Stillinger, og det Samme vil være Tilfældet, naar der skeer en endelig Vortforpagtning eller endelig Overtagelse af dem som Statsbaner. Man sammenblander to, tre forskjellige Ting. Set er det, at der er Hastværk med at udkjøbe det saakaldte danske Driftselskab. Dertil sigte saavel Regjeringens som Udvalgets Forslag. Det næste Spørgsmaal er: Hvad skal der saa